

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארגון נוספות**

379

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען"...

כח ההסתגלות

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

תמן הוה ויקירן ליה אודניה. אמר להו: "מאי האי?" ואמרו ליה: "קא מעכב האי, עד דאתי נפתלי מארעא דמצרים!" אמר להו: "ועד דאתי נפתלי מארעא דמצרים, יהא אבי אבא מוטל בבזיון?" שקל קולפא, מחייה ארישיה! נתרן עיניה ונפלו אכרעא דיעקב' (סוטה' יג).

ולכאורה צריך ביאור; מה העיר את חושים לקנא לכבוד אבי אביו, יותר מכל בני יעקב שהיו מצויים שם? ולמה לא הרגישו כולם, שאין להרשות שיהא אביהם מוטל בבזיון עד שיחזור נפתלי מארץ מצרים? גם הדגשת הגמ' שחושים בן דן היו אזניו כבודות, צריך תלמוד.

אכן נראה הביאור בזה; שכל בני יעקב ובני בניו הנלוים עמו, כיון ששמעו ערעורו של עשו על מקום הקבורה ועמדו אתו במשא ומתן, תוך כדי כך, הסתגלו לעובדה שיעקב אביהם מוטל במיטתו ולא הרגישו בבזיון שבדבר. ברם חושים בן דן, שהיו אזניו כבודות ולא האזין לאותן טענות שקדמו, כיון שנתגלה לו פתאם, שעשו מעכב מלקבור את יעקב, מיד בערה בו קנאת כבוד אבי אביו, בראותו מוטל בבזיון עד שיביאו השטר מארץ מצרים. ולקח את המקל והכה בראש עשו.

מידה זו של הסתגלות, הטבועה בתכונות נפשו של האדם, יש שהיא לפוקה כאשר היא מפזרת כל התערורות לטובה שנתעורר האדם לעשותה. ובשעה הראשונה, כאש יוקדת בערה בו, אבל עם הזמן החולף, הולכת האש

המשך בעמ' 2 <<<

השחיטה ואין ידיו מרתתות, ככהן העושה עבודה במקדש.

אכן, אברהם אבינו הכניסו הקב"ה לתוך הנסיון באיטיות, כמו שפירש"י מקרא שכתוב: "ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק" (בראשית' כב). "את בנך"; אמר לו: "שני בני יש לי". "את יחידך"; אמר לו: "זה יחיד לאמו וזה יחיד לאמו". "אשר אהבת"; אמר לו: "את שניהם אני אוהב". אמר לו: "את יצחק!". ומסיים רש"י; "ולמה לא גילה לו מתחלה? שלא לערבבו פתאום ותזוז דעתו עליו ותטרף".

הרי, שאילו גילה הקב"ה לאברהם מתחילה, שהוא מבקש ממנו לקחת את יצחק ולהעלותו לעולה, היתה דעתו נטרפת ולא היה יכול לעמוד בנסיון, כיון שהיה בא עליו פתאם. ולפיכך גילה לו את הדבר טיפין וטיפין ובאותן השהיות נתקררו רגשותיו של אברהם, עד שיכול היה לגבור על געגועי אהבתו ליצחק. וקיבל את המצוה במנוחה ובלי ערבוב דעת. וכך הכשיר עצמו לקיים את המצוה ועמד בנסיון להקריב את היקר ביותר שיש לו, למען שמו ית'. אכן שרה אמנו שנודע לה דבר הקרבתו של יצחק בפתאומיות, לא עמד לבה ופרחה נשמתה.

ועל דרך זה הסברנו מעשה 'חושים בן דן'. בעת קבורת יעקב, בא עשו והיה מעכב, שמקום הקבורה שייך לו. השיבו לו; שיעקב קנה ממנו. ביקש עשו שטר מכירה, אמרו שהשטר נמצא במצרים. ונפתלי שהוא קל ברגליו, ילך ויביא את השטר. 'חושים בריה דדן,

'ונסמכה מיתת שרה לעקידת יצחק, לפי שע"י בשורת העקידה, שנודמן בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט, פרחתה נשמתה ממנה ומתה' (רש"י שם). בתכונות נפשו של אדם טבועה מידת ההסתגלות. ואף הדברים הקשים ביותר, אט אט מסתגל האדם אליהם והוא חי בהם. נוכחנו בדורנו אנו, אשר אחינו מבני ישראל נלכדו בגיא התופת הנאצי. ויסורים קשים מנשוא היו מנת חלקם יום יום.

הלא למשמע און תסמרנה שערות הראש, עד שנבצר מבינתנו להשכיל; כיצד אנשים שנלקחו מבתיהם השלויים, נשטפו ביון מצולה של חיות האדם, צמאי דם ותאבי רצח והיו שנשאריו בחיים. הכיצד? אלא, שהמעבר מהבית אל הגיהנם, שלבים רבים היו לו. ומשליבה אחת לשליבה שניה, הסתגל האדם. וכך עד הדיוטה התחתונה. וכיון שנסתגל אט אט, יכול היה לעמוד במצבו האיום שנקלע אליו ועבר חיים, עם שבעת מדוריו של הגיהנם.

וכן אנו מבארים לעצמנו; ההבדל שבין אברהם לשרה בנסיון עקידת יצחק; שאברהם כבש את רחמיו ולקח את המאכלת לשחוט את בנו יחידו על המזבח. ואילו שרה, שהיתה גדולה בנבואה יותר מאברהם, כיון ששמעה שנקלח בנה לשחיטה, לא עמד לבה ומתה, כמבואר ברש"י. וכן הוא ב'תרגום יונתן' שם; שהלך השטן וסיפר לשרה שאברהם שחט את יצחק ומתה מרוב צער. ותמיהה בעינינו; מה בינה לבין אברהם? למה לא עמד לבה בצער הזה, כאברהם שעושה את מעשה

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

ודועתק קמעא קמעא. ועל כן, שומה על האדם לשמור שלא תשקוט האש ותוסיף ללהט כאשר בתחילה. ואם ישים את דעתו על זה, יראה ברכה בעליותיו במוסר ויראת ה'.

ומצאנו בפיו' החסיד יעבץ ל'פרקי אבות', שמבאר טעם הכתוב: "הָבֵא דָרָךְ שֶׁעַר צְפוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דָרָךְ שֶׁעַר נֶגֶב וְהָבֵא דָרָךְ שֶׁעַר נֶגֶב יֵצֵא דָרָךְ שֶׁעַר צְפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דָרָךְ הַשֶּׁעַר אֲשֶׁר בָּא בוֹ פִּי נִכְחוּ יֵצֵא" ('יחזקאל' מו ט). 'הקפיד הקב"ה שלא יראה השער ב' פעמים, פן ישוב בעיניו, לשער ביתו. וקירות הבית, לקירותיו. וזה היה ענין חטא העגל, שהיה האהל בתוכם. עד שמאסו בו ואמרו: "עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים" ('שמות' לב א). ומשה רבנו, הרגיש בזה ונטה האוהל הרחק מן המחנה!.

חרדת קודש אופפת את העולה בית ה' בעת הכנסו בשער הבית. וכדי לשמור על אותה חרדה שלא תפוג, הקפיד הקב"ה שלא יצא דרך אותו השער, שאם יראה אותו שער פעמים, תסור החרדה ממנו עד שישוה בעיניו כשער ביתו. וקירות הבית, כקירותיו. ומכאן, שעל עובד ה' ליתן דעתו על כך, שכל התעוררות של קדושה לא ידעך אשה. והרבה הרבה, יש לאדם לעמול, כדי לשמור על רעננותה של ההתעוררות, שתשאר תמיד במידתה הראשונה. ('שיחות מוסר' תשל"ג).

"יָאֲבֵא הַיּוֹם אֶל הַעֵינַי וְנֹאמַר ה' אֱלֹקֵי אֲדֹנָי אֲבָרְקֶהֶם אִם יִשָּׁף נָא מִצְלִיחַ דְרָפִי אֲשֶׁר אֲנִכִּי הִלַּךְ עָלַיָּה" ('בראשית' כד מג)

'אמר רבי אחא: 'יפה שיחתן של עבדי אבות לפני המקום, מתורתן של בנים. שהרי פרשה של אליעזר כפולה בתורה והרבה גופי תורה לא נתנו אלא ברמיזה" ('רש"י). יש באמת להתבונן; מה ההתפעלות כל כך מפעולתו של אליעזר? נכון הדבר, שאליעזר פעל בדרך של הטבה במקום הקפדה. נכון שאליעזר היתה לו נגיעה גדולה שבתו תשתדך עם יצחק. וכפי שרמזו חז"ל במילה: "אֱלֵי לֹא תִלַּךְ הָאִשָּׁה אַחֲרַי" ('בראשית' כד לט), "אֱלֵי" כתיב. ולא אולי.

בודאי כאשר לא הצליח במשימה זו, היה לו מקום מוצדק להקפיד ואולי אף לנקום. ואליעזר, לא רק שלא נקם ולא נטר ולא הקפיד, אלא פעל בקיצוניות בדרך של הטבה. אבל כל נשכח, שאליעזר התחנך אצל אברהם אבינו. וממילא, כזו התנהגות, היא טבעית וכך היה צריך להיות. ומה כאן מקום להתפעלות כה גדולה?

אם זוכים ללמוד מוסר ולהשיג הישגים

כלשהם בעבודה. ומתחילים לעשות פעולות בשבירת המידות, מכל שכן אם אנו מרגישים שהגענו להשיג מדה טובה במיוחד, אז כמה זה טבעי ונורמלי שמתגברים נגד נגיעה ושוברים אותה! ואין אנו מתפעלים כל כך מביצוע פעולה בהכנעה וביותור. ומרגישים אפילו שאין הוה אמינא לנהוג אחרת, אדרבא, אנו מרגישים שזו סתירה גדולה להקפיד, שיש להתבייש מעצם וכדומה. וכל שכן אצל בעל מדרגה גבוהה כאליעזר, כמה היתה גדולה הבושה והתביעה, אילו נהג אחרת מכפי שנהג! ואם כן; ממה התורה הקדושה כל כך מתפעלת כאן, עד כי חוזרת על הדברים באריכות כזו, במקום שגופי תורה ניתנים ברמיזה קלה בלבד.

אלא רואים, כמה התורה הקדושה ירדה לסוף דעתו של האדם. האדם, אינו מרגיש שום סתירה לחינוכו ולהשקפתו, בזמן שהוא נתון במצב של הקפדה, כאשר הוא חושב שמגיע לו אז כל דרך נראית לו כשרה בעיניו ואינו רואה שום סתירות, כשהוא נוהג בניגוד לדרך התורה, בניגוד לויתור על ההקפדות. והוא עלול להגיע עד לשפל המדרגה. ואפילו אם רואים אותו עסוק רק ברוחניות ובהתעלות, אין שום חזקה ואין שום בטחון שהוא יצליח לשבור את מדותיו. ואצל התורה הקדושה, 'עיקר חיות האדם שבירת המדות. ואם לאו, למה לו חיים' (הגר"א).

וכן מביא ענינים אלו בהתפעלות גדולה, הרש"י בספרו 'חכמה ומוסר' על הפסוק: "עֲקֹב עֵינַי וְרָצֵת ה'" ('משלי' כב ד) אומר; כמה זמן עיינתי במאמר זה ולא הבנתי אותו, עד שהגעתי לפרשת בלק ובלעם. כמ"ש חז"ל על הפסוק: "וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד קִיּוֹן־אֶל פְּמִשָּׁה" ('דברים' לד י). 'בישראל לא קם, אבל באומות העולם קם, זה בלעם' (במד"ר יד יט). בלעם נביא כמשה ואף על פי כן, ירד עד לדיוטה התחונה. ונתן עצה למדין להפקיר את בנותיהן, איזו השחתה?! והכל בגלל נגיעה!

אין שום הבטחה לאדם מול נגיעה. ורק על ידי הגברת יראת ה' בקרבנו: "רְאִישִׁית הַקְּמָה וְרָצֵת ה'" ('תהלים' קיא י). הרי שהחכמה הכי גדולה זוהי: "וְרָצֵת ה'". זו העצה! ורק דרכה אפשר להתגבר ולעבור נסיונות. ובכל זאת! עוד לא הכל; "עֲקֹב עֵינַי וְרָצֵת ה'" ('משלי' כב ד). הענוה, היא עוד יותר חשובה, יותר גדולה, עד כי: 'מה שעשתה חכמה עטרה לראשה, עשתה ענוה לסוליתה'. הענוה, היא ערובה לשבירת המידות. ועל כן התורה כה מתפעלת מאליעזר, שאף שהיה מוחזק בתור תלמידו של אברהם אבינו, אבל אם הצליח להתגבר על הנגיעה ולעמוד בנסיון

ההקפדה, זוהי הענוה האמיתית שרכש בביתו של אברהם אבינו, מזה יש באמת להתפעל.

וכן מביאים חז"ל; 'מעשה ברבי אליעזר שירד לפני התיבה. ואמר עשרים וארבע ברכות ולא נענה. ירד רבי עקיבא אחריו. ואמר: "אבינו מלכנו, אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו, למענך רחם עלינו" וירדו גשמים. הוה מרנני רבנן. יצתה בת קול ואמרה: "לא מפני שזה גדול מזה, אלא, שזה מעביר על מדותיו וזה אינו מעביר על מדותיו" ('תענית' כה). איך יתכן, שבשמים לא נענו לרבי אליעזר הגדול? אבל בשמים מודדים בדרכים אחרות; להעביר על מדותיו, זהו הקובע!. ו'רחמנא לבא בעי' ('זוה"ק' ג רפא). והרבה סיפורים, מבליטים את מדת סבלנותו של ר' עקיבא.

עוד מביאים חז"ל; 'כי הא דרב יוסף בריה דרבי יהושע בן לוי הלש ואיתנגיד. כי הדר, אמר ליה אבוה: "מאי חזית?" אמר ליה: "עולם הפוך ראיתי, עליונים למטה ותחתונים למעלה" ('פסחים' ג). וקיבלו חז"ל איש מפי איש, שזה היה רב יהודה ושמואל רבו. שהתלמיד ר' יהודה, היה הגדול שישב למעלה מרבו בעולם הבא. הכלים למדידה בעולם הבא, שונים מהכלים שלנו. ו'רחמנא לבא בעי' ('זוה"ק' ג רפא).

על כן התורה כל כך מתפעלת מאליעזר שהכניע את עצמו, עשה הטבה, במקום הקפדה ועבר את הנסיון. כמה עלינו לקבל מזה חיזוק בדרכנו, שכל הזמן אנו תובעים מעצמנו, רק הכנעה והיפך הנגיעה. וכמה רואים בעולם מחלוקות ומריבות וכל אחד תולה שזה לשם שמים. ואח"כ יוצא כל כך חילול ה'. ורואים שזה בגלל חוסר בירור המדות. ואין איש חושד את עצמו, אולי הוא נגוע מקנאה ושנאה.

וידועים דברי הסבא זצ"ל בספר 'מדרגת האדם'; שבכל התנהגות של האדם יש טעם ויש אמת. והשאלה מה קודם למה; האם חיפוש האמת קודם, או הטעם והנגיעה הם קודמים. ואח"כ מחפשים להם חיזוק, כאילו זוהי אמת. אצל הצדיק, האמת קודמת. אבל אצל הרשע, הטעם קודם. הוא רוצה את הטעם ורק אחר כך הוא בונה על זה אמת משלו.

כולם מרגישים את הערכים החשובים, כגון; שמירת שבת קדש, טהרת המשפחה ועוד הנהגות הנוגעות לקיום הכלל, אבל לנושא זה של תיקון המדות לא מתייחסים כלל. אבל האמת היא, שבירור המדות זו לא רק מדרגה גבוהה שאפשר גם בלעדיה, אלא זוהי הדרך המוכרחת לקיומו של עם ישראל. ('דגל המוסר'). ■

בגדים צנועים

"וַיֹּצֵא הָעֶבֶד כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּבְגָדִים"...

והמגונדרים, שלובשות הבנות ב'עיר נחור' האלילית.

שרוולים ארוכים = בנים ת"ח

הרבנית לאה קרליץ ע"ה, אמו של מרן ה'חזון איש', היתה זהירה בצניעות באופן מיוחד. היא זכתה, שכל בניה וחתניה היו גדולי ישראל. **בתה, הרבנית מרים קניבסקי ע"ה, היתה אומרת בשמה:** "אם רוצים לזכות לבנים תלמידי חכמים, יש להקפיד שהשרולים יכסו את כל אורך היד. ולא רק עד המרפק" ('לשכנו תדרשו') ■

העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים נִימְן לְרִבְקָה ('בראשית' כד נג). **נשאלת השאלה;** לשם מה נטל עמו אליעזר בגדים מיוחדים מבית אברהם לכלה המיועדת ליצחק? כלום, יעלה על הדעת, שמשפחת נחור המכובדת והעשירה, תשלח את הכלה מבית אביה ואמה בלא בגדים ראויים? אלא, בכונה תחילה, דאג אברהם אבינו, שאליעזר עבדו יטול עמו בגדים לכלה המיועדת ליצחק בנו, לפי הדגם המקובל בביתו, כדי שכלה זו, העתידה לבוא אל ביתו, לא תוסיף עוד ללבוש את הבגדים האופנתיים

"וַיֹּצֵא הָעֶבֶד.. וּבְגָדִים נִימְן לְרִבְקָה" הצדיק ר' שלום רוקח מבלז; היה מקפיד הקפדה יתרה בעניני הלבוש של אלפי חסידיו. ובכל הזדמנות התריע באזניהם שילבשו בגדים צנועים, כמקובל בישראל מדורי דורות. וכאשר באו אצלו החסידים לקבל את ברכתו בעניני שידוכין, הזהיר אותם שיכתבו ב'תנאים' דברים מפורשים, שהבגדים לכלה יסופקו לפי דגם יהודי צנוע ופשוט, כמקובל בבתי חסידים מובהקים. ענין זה הסמיך האדמו"ר ר' שלום, **על דברי הכתוב הבא: "וַיֹּצֵא**

כחה של זיעה

צניעות בנשים כתלמוד תורה בגברים

שינה נוטף מפיהם... בא הקב"ה בכבודו ובעצמו וגונזו אותו ריר בבית גנזיו לעת תחית המתים. כאשר יחפש אז זכות שמכחה יברא 'טל תחיה', יקח הקב"ה את הטיפות הללו ויעשה מהן טל תחיה להחיות בו את המתים. **מספר הר' יעקב גלינסקי שליט"א:** מדבריו של בעל החזון"א, שכח בגדי הצניעות של הנשים גדול כמצות תלמוד תורה, למדנו דבר נורא; 'הנשים מכינות את טל התחיה שלהן מאגלי הזיעה הנוטפים מהם מחמת בגדי הצניעות שלהן. ובזכות 'טל זיעה' זה, יקומו בתחית המתים' ('עולמות של טוהר') ■

אמרו חז"ל: **"בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין"** ('קדושין' ל). כלומר; התורה שומרת על הדבקים בה, מפני היצר הרע. אבל מה תעשינה הבנות, שאין עליהן חיוב תלמוד תורה? במה הן תתגברנה על נסיונות היצר הרע? **"שמע ה' חזון איש' והשיב:** "בבגדי צניעות! כך מוסרים בשם הגר"א מוילנא צוק"ל: **"מה שהגברים משיגים בתורתם, משיגות הנשים בלבושן הצנוע". הפטיר. אך עד היכן הדברים מגיעים? כתב על כך השל"ה הקדוש;** 'בשעה שתלמידי חכמים מתיגעים בתורתם יומם ולילה וברוב עמלם הם נופלים ומתנמנים וריר

הרבנים החשובים, הרב אברהם וולף זצ"ל, מנהל סמינר לבנות בב"ב והרב דוד קלינפליץ זצ"ל, חברו יחד ונכנסו לביתו של מרן הגאון בעל החזון"א, כשבפיהם שאלה: "רבנו, חסרים לנו כלי מלחמה לחלק לתלמידות". "מדוע דרושים לבנות ישראל, כלי מלחמה?" **תמה הרב.** "רוח טומאה והפקרות של כל האיסורים החמורים מנשבת בעולם. איך תתמודדנה בנות ישראל הצעירות, עם רוח אימים זו?" **השיבו השואלים** "הלוא כלל ישראל כולו מחויב בשמירת מצוות התורה, הן הגברים והן הנשים. והנה, לגברים נתן הקב"ה את מצות למוד התורה, שעליה

יופי אמיתי

'בת עשרים, כבת שבע ליופי'

אין כאן איסור ואין אף טעם לפגם. וגם אם לא היתה האופנה משעבדת וחומסת הון יקר, עלינו להבין עובדת יסוד, **אמת בסיסית;** 'יופי אין כאן'. אם נשכיל, נשוב לצניעות היהודית הטבעית, השרשית. ונמצא בה, דוקא בה ורק בה, את היופי האמיתי, את השלמות הפנימית והאוויר הנכסף, במקום לנהות אחר פרסומות שוטפות מה, המנצלות אותנו וחומסות את כיסינו. **('מעין השבוע')** ■

בגיל שבע. דגש על הביגוד וההופעה, תסרוקת ואיפור, הקפדה מקפת. **ובכל זאת אומרים חז"ל;** היופי האמיתי הוא של גיל שבע. ההתנהגות הטבעית, תום הילדות, ללא הסממנים החיצוניים והמלאכותיים. התורה, תורת חיים היא ומסריה נצחיים. הראוותנות המעושה, האופנה הכובשת וגורפת שדומה ואין לעמוד בפניה. מוצאים לכך את כל הצידוקים ואולי אף צודקים, אך גם אם

רש"י הקדוש בתחילת הפרשה דורש את שנותיה של שרה אמנו; 'כולן שוות לטובה; בת מאה כבת עשרים לחטא, שלא חטאה. **ובת עשרים, כבת שבע ליופי.** אומר הגאון ר' יצחק הוטנר זצ"ל: הנה, יש לנו הזדמנות לעמוד על היופי מבחינתם של חז"ל, מנקודת מבטם. ללמוד ולהפיק לקח. לכאורה, מושם יותר דגש על היופי בגיל עשרים, מאשר

חדש במבצע!!! DVD 2 מהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א ב'נסאו קוליסאו'מ בארה"ב 10,000 איש פרטים בעמ' 7

פרשת 'חיי שרה'

"עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֶרְתִּי"...

זמרון ויקשן יובל ותובל

כמה וכמה שנות צער וסבל עברו על שרה בשנות חייה הארוכות עם אברהם. די להזכיר את הרעב בארץ, שהביאם לרדת למצרים. וכל התלאה שפקדה אותם במצרים ובארץ פלשתים. למעשה, כל עשרת הנסיונות שנתנסה בהם אברהם אבינו, היו נסיונות מרים וקשים גם לשרה. **הכיצד אפשר לומר על חיים אלה של שרה: 'כולן שוים לטובה'?** **מסביר ר' זושא מאינפולי:** שרה אמנו, היתה צדקנית שלמה, כך קבלה כל צרותיה ויסוריה באהבה וברצון. ועל כל דבר היתה אומרת: **'גם זו לטובה'** ('תענית' כא). מעולם לא הרהרה אמנו הצדקת אחרי מעשיו ונסיונותיו של הקב"ה. ולא התרעמה על מנות הסבל והמצוקה שבאו עליה ועל בעלה בתקופות נדודיהם ממקום למקום, אלא נהגה כל הימים לפי הכלל שקבעו לנו חכמנו ז"ל: **'חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה'** ('ברכות' לג). **בצדק מעיר רש"י: 'כולן שוים לטובה'**, שבעיני שרה אמנו, כל מה שבא עליה בחיים היה אך לטובה.

"וַיִּבְרָא יְצִחק הָאֱלֹהִים שְׂרָה אִמּוֹ וַיִּקְחָ אֶת רַבְקָה וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבָהּ" ('בראשית' כד טז)

מעירים על כך כמה מחכמי ישראל; צא וראה; מה בין דורות ראשונים לדורות אחרונים? בזמן הזה, כשנער מבקש לשאת לו נערה לאשה, סבורים הבריות, שעל בני הזוג לאהוב זה את זה קודם לקדושין ולחופה. התוצאה מכך היא, שלעתים מצטננת האהבה לאחר הנשואין ובני הזוג מגיעים במהרה לכלל שנאה וגירושין. לא כן היתה דרכם של האבות הראשונים, שמימיהם אנו שותים ומפיהם אנו מתברכים. הנה, מעיד הכתוב על יצחק אבינו, שתחילה נשא את רבקה, ככתוב: **"וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה"**. ורק לאחר מכן נתקיים בו: **"וַיֵּאֱהָבָהּ"**.

"וַיִּשְׁתַּחֲוּלְעַם אֲרָץ" ('בראשית' כג יב)

על הכתוב: **"וַיִּקְרָא אֲרָבְכָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְעַם הָאֲרָץ"** ('בראשית' כג יב) **מעירים חכמי ישראל;** שאברהם אבינו, הצדיק והחסיד, כשנוקק להשיג טובה מעם הארץ, חלק לו כבוד ואף השתחוה לפניו. **בענין**

מלוח לו את הממון. לעומת זה, בעניני יהדות, כאשר אדם בא לקנות בשר כשר, תפילין, או כל תשמיש אחר של קדושה, איננו מקפיד כ"כ והוא נוטה לתת אימון בכל אחד. ברם, לא כך נהג אברהם אבינו. אע"פ שהיה אליעזר; **"וַיִּקְרָא בְּיָמָיו אֶת שְׁמֵוֹ אֱלִיעֶזֶר"**, אשר לידו מסר את הפיקוח על כל רכושו וממונו מתוך אימון מלא. בכל זאת, משהגיעו הדברים לענין של יהדות, של בחירת אשה מתאימה בשביל יצחק בנו, אזי לא סמך עוד על דברתו של אליעזר, **כי אם דרש ממנו בשבועה חמורה: "שִׁים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי"** ('שם') ('ילקוט הדרוש')

"וַיִּקְרָא לְבֵן אֵל הָאִישׁ" ('בראשית' כד טז)

'למה רץ ועל מה רץ?' **'וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵוֹ יִצְחָק'** אמר: **'עשיר הוא'** ונתן עיניו בממון. (רש"י)

אמרו חכמינו: **'פסיעה גסה נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם'** ('ברכות' מג). וזהו אשר שואל רש"י: **"למה רץ ועל מה רץ?"** הלא עיניו עלולות להתכחות מחמת ריצה יתירה? **והתשובה היא: 'נתן עיניו בממון'**. כ"כ היה להוט אחרי הממון, עד שהיה מוכן אפילו לתת עיניו בעדו. ('שני המאורות')

לחיות ללא נגיעות

בגלל נגיעה שישנה באדם, יכול הוא לפעמים אפילו לטהר את השרץ בק"ן טעמים ולסלף את דברי התורה. אולם, שיחתן של עבדי אבות באה ללמדנו; כיצד לחיות ללא נגיעות, כשם שאליעזר דיכא את הנגיעה שלו למען רצונו של אברהם. ('מענינה של תורה')

'חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה'

על דברי הסיום של הפסוק הראשון בפרשה: **"שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה"** ('בראשית' כג א) מעיר רש"י: **'כולן שוים לטובה'**. **מקשים המפרשים:** כלום, אפשר לומר על מאה עשרים ושבע שנות חייה של שרה אמנו: **'כולן שוים לטובה'**? והלא,

אברהם אבינו מסלק את הזמרים הפסולים והמתופפים ומרחיקם מיצחק אבינו

'רבנן אמרי: "זמרון" (בראשית' כה ב), שהיו מזמרים לעבודת כוכבים. "יקשן" שהיו מקשין בתוף לעבודת כוכבים. (ב"ר' סא ה) אברהם חשש מהתזמורת והמוסיקה הפסולה של זמרון ויקשן לכן הרחיקם מיצחק בנו שנאמר: "וַיִּשְׁלַחם מֵעַל יַצְחָק בְּנֹו" (בראשית' כה).

בענין זה מובא בפרשת 'בראשית': "וַיִּשָּׂם אֱחָיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אֲבִי כָל תַּפְשֵׁי כְּנָז וְעֹגֵב" (בראשית' ד כא). "וַיִּצְלָה גַם הוּא הָיָה יָקָה אֶת תּוֹבֵל כְּנָז לְטִישׁ כָּל חֲרָשׁ חֲזָקִים וּבְרָזָל" (בראשית' ד כב). "תּוֹבֵל כְּנָז" - תּוֹבֵל אֲוֹמְנָתוֹ שֶׁל כְּנָז. "תּוֹבֵל" לְשׁוֹן תּוֹבֵלִין. תּוֹבֵל וְהַתְּקִין אֲוֹמְנָתוֹ שֶׁל כְּנָז, לְעִשׂוֹת כְּלֵי זִינָן לְרוֹצְחִים רִשׁוֹנִים."

"תובל" התעסק ב'אומנתו של כין, לעשות כלי זיין לרוצחים' ולמרות עיסוק פסול זה, הוא פחות גרוע מהזמרים הפסולים ששרים גם שירי עגבים ("וְעֹגֵב"). ממשמעות הפסוק; **'גם הוא יקדה' הרי ש"תובל" נתפל ל"יובל" ועיסוקו גרוע מהרצחנים. הנלמד מכאן; **'שגדול המחשיאו מן ההורגו'**.**

יצחק אבינו לא מתברך בזכות עצמו אלא בזכות אברהם עד שקרא בשם ה'

הנה, ליצחק תלה בזכות אחרים, עתה וכן למטה. באמרו: **"וַתְּהַרְבֵּיתִי אֶת יִצְחָק בְּעֵבֹר אֲבְרָהָם עֶבְדִּי"** ('בראשית' כו כד) ולא כן אמר ליעקב, כל שכן לאברהם. וזה היה קודם שהתעורר יצחק לקרא בשם ה'. אבל אחר שקרא בשם ה' נאמר: **"וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת יִצְחָק בְּרִוּף הָאִישׁ כִּי הָיָה ה' עִמּוֹ... אֶתֶּה עֲתֵה בְּרוּף ה'"** ('בראשית' כו כח-כט). ('ספורנו')

"אֵל עֶבְדֹו יָקָה בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלַל כָּכָל אֲשֶׁר לוֹ" ('בראשית' כד ב)

מנהגו של עולם, כשאדם עומד להלוות ממון לחברו, הריהו חוקר ודורש אחרי יושרו, נאמנותו וכושר הפרעון של הלוה. ורק לאחר שאין לו עליו כל ספק, הריהו

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

ב'חובת הלבבות': 'עיקר כונת התורה בעבודת האדם; להמשיל השכל על תאות הנפש'. ('מוסר התורה' א לח).

מה גדול; להרחיק, או לקרב?

'יפה שיחתן של עבדי בתי אבות' (ב"ר ס). יפה לשוחח על עבדות השי"ת של האבות, כי זה מעורר באדם השתוקקות וכמיהה ללכת בעקבותיהם; **'מתי יגיעו מעשה למעשי אבותי'** (תנא"ר כה) ולהגיע לידי אהבת הבורא כמותם. **לפיכך;** זה גדול מדיני טומאת שרץ, משום שאותם דינים לא ניתנו אלא כדי להתרחק מן הטומאה והאיסור. ואילו שיחה על מעשי אבות, עשויה גם לקרב אל הקדושה. **(אמרי כהן) ■**

פרשתו של אליעזר; שנים וג' דפים, הוא אומרה ושונה. והשרץ, מגופי תורה ואין דמו מטמא כבשרו, אלא מריבוי המקרא". **רשב"י אומר: "טמא" "הטמא" ('ויקרא' יא כט). ר"א בן יוסי אומר: "זה" "זה" ('שם') ('ב"ר' ס ח). ויש להתבונן; למה האריכה התורה בפרשה של אליעזר ב' וג' דפים, יותר מגופי הלכות שבתורה? מזה נלמד במהות התורה, **שעיקר כונתה היא;** לחנך את האדם בתיקון מידותיו ובירור מידותיו. **כמארז"ל: 'וכי מה איכפת להקב"ה שישחטו מן הצואר ולא מן העורף? אלא, לא ניתנה תורה לישראל, אלא כדי לצרף בהן הבריות'. ומהות המצוות היא;** להביא את נפש האדם לתכלית השלמות, לצרף את לבו ממדות רעות והרגליו הרעים. וכמבואר**

זה מספרים על הגאון ר' יחזקאל לנדא מפרגא (בעל 'נודע ביהודה'); שפעם הלך עם אחד מנכבדי העיר לקבץ נדבות למען מטרה חשובה. וכאשר הגיעו לביתו של אחד מעשירי המקום, **אחז המלוה בזרועו של הרב ואמר לו:** "סבור אני, שאין זה לכבודו של רבנו, לבזות עצמו בעמידה בפתח ביתו של איש זה, הידוע בכל העיר כקמצן, גם רוח ועם הארץ". **השיב הגאון בחיך למלוהו:** "כידוע, האדם הוא בחיר הבריאה בעולם. ובכל זאת, כשעליו לחלוב את הבהמה, הוא כורע ברך לפניו".

"ניקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו ונלך... אל עיר נחור" ('בראשית' כד י).

'א"ר אחא: 'יפה שיחתן של עבדי בתי אבות, מתורתן של בנים.

מעלית הפלאים

'בא ליטהר מסייעין לו'

לבדך לא תוכל לצאת ממנו. ואכן זקוק אתה לנס ממש, אולם תזכה בו. מה שמוטל עליך הוא להשתדל ולהתאמץ בלבד. ובכך, מובטח אתה, שטמונה לך מעלית במהלך עלייתך, שתקפיץ אותך לקומה הנרצית. **ודע;** שהנמשל הוא עוד יותר מהמשל. במשל שהבאנו, לא מצוין שהבטיח המלך, שישינה מעלית במהלך הדרך. ולא מצוין, שישינם גם כמה מעליות זמניות במהלך השמונים קומות הראשונות. **אולם בנמשל; ראשית;** הקב"ה מבטיח שטומן הוא מעלית במהלך העליה. **ועוד;** גם לא רק מעלית אחת לבסוף, אלא גם במהלך כל הקומות הראשונות טמונות מעליות, שיקפיצו את ה'לוחם' לעוד קומה ועוד קומה, עד שלבסוף יזכה להגיע לתכלית. וככל שיחפז לעלות יותר, כן יימצאו לו מעליות נוספות, שיקפיצוהו למדרגות נוספות כאשר יחפז. וזוהי הבטחת **'בא ליטהר מסייעין לו'** ('שבת' קד). **(בים דרך' שמות)**

מאפילה לאור גדול

ישמעאל מתחילת דרכו, היה פרא אדם; "ידו כפל ונד כל בו" ('בראשית' טז יב). אילו היה יצחק אבינו גדל בצילו של האח המבוגר, המושחת, מושפע היה בלא ספק. לא היתה ברירה, חיבים היו להפרידם. הלך אל המדבר והיה לרובה קשת, לציד. כחתן, בחר ישמעאל את עשיו, אף הוא; **"איש ידע ציד איש שדה"** ('בראשית' כה כז). נאים היו זה לזה.

המשך בעמ' 6 <<<

אך לאחר מספר שניות של מנוחה, התאוששתי והרגשתי שאני מסוגל לטפס, מספר קומות נוספות. אמנם לא ידעתי מה יועילו לי מספר קומות יחידות, כאשר בפני עמדו שלשים קומות כדי להגיע למטרה, אך המשכתי בכל זאת. **אמרתי בליבי:** "אשתדל לעשות את כל מה שבשכחי". החלטה זו, נתנה לי תנופה מחודשת, שבכחה עליתי עשר קומות נוספות. כאשר הגעתי לקומה השמונים, חשתי שהגעתי לסף כחותי. לרגע חלפה מחשבה במח, שחבל להמשיך ולהתאמץ, הרי אל המטרה בודאי לא אגיע.

אך מיד התעשתי ואמרתי לעצמי: "הלחינם ערך המלך משחק שכזה והבטיח עליו פרס. וכי להתל בבני אדם היתה כונתו, זה לא יתכן! ואם כן, המלך, שהינו חכם ונבון ורוצה בטובת עמו, בודאי ערך משחק שאפשר לנצח בו ולזכות בפרס המגיע למנצח". ובאמונה זו במלכי, החלטתי לתת את כחותי עד טיפת דמי האחרונה. ואכן, בשארית כחותי, זחלתי עד הקומה השמונים ואחת וצנחתי על הרצפה מאפיסת כחות. באותו רגע, נפתחה לפני דלת של מעלית. גלגלתי את עצמי פנימה ועליתי במעלית עד הקומה המאה".

והנמשל; הקב"ה טמן מעלית, לכל **'הבא ליטהר'!** **לאדם נדמה;** "לא יתכן שאצא ממצבי זה, כל כך מסובך אני בחטא, קשור בו, היאך אוכל לבדי לצאת ממנו, הרי אני זקוק לנס ממש". **התשובה היא:** "אכן, באמת,

מלך, בנה מגדל גבוה בן מאה קומות והודיע; שהראשון שיצליח להעפיל ולעלות עד ראשו, יקבל פרס גדול. מיד אצו רצו רבים וניסו את כחם, אך עד מהרה נוכחו לדעת, שאין המשימה קלה כלל וכלל. רבים פרשו מהתחרות, כבר בהגיעם אל הקומה השליש. אחרים, התאמצו והצליחו לעלות עד הקומה הארבעים. יחידי סגולה, גבורי כח, התאמצו ביותר והעפילו עד הקומות שבין השבעים לשמונים. אולם כאשר הגיעו אותם יחידים לקומה שמונים, צנחו על סף עלפון ואפיסת כחות. המשימה נראתה בעיני כולם כבלתי אפשרית. והזכיה בפרס, הפכה להיות חלום שנגזר. יום אחד, פשטה השמועה, שאדם אחד הצליח להגיע אל הקומה העליונה. וכי הוא עתיד לקבל בקרוב, את הפרס הגדול שהוטח על ידי המלך.

ביום קבלת הפרס, נאספו המונים לראות את האיש. ולשמוע מפיו, כיצד הצליח לבצע את המשימה הקשה הזו. **קם האיש וסיפר לקהל הנאספים:** "כלכם סקרנים לשמוע מהו סוד ההצלחה, כיצד הצלחתי לבצע את הדבר שרבים ביקשו לעשות ולא יכלו. אם כן" **המשיך האיש:** "גם אני פקפקתי בשלב מסוים אם אצליח. היה זה לאחר שראיתי, שבהגיעי לקומה הששים, חשתי כבדות וקושי גדול בביצוע המשימה. אולם באותו רגע גמלה בליבי החלטה נחושה, שאני חייב להצליח. ועם החלטה זו, המשכתי. כאשר הגעתי אל הקומה השבעים, הרגשתי שכחותי כלים ממש.

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

»»» המשך מעמ' 5

ועם כל זה, חרטו בו שנות הילדות את רישומן. שנת חינוכו בבית אברהם אבינו ע"ה. והשמיעונו הז"ל ש'ישמעאל עשה תשובה בחיי אביו' (בבא בתרא' טז). מהיכן למדו זאת, במה התבטאה תשובתו? בכך שבפטירת אברהם אבינו, חלק ישמעאל כבוד לאחיו הקדוש, הצעיר ממנו: "וניקברו אתו יצחק וישמעאל פניו" (בראשית' כה ט). מכאן, שעשה ישמעאל תשובה והוליד את יצחק לפניו.

מי שיודע להעריך גדלות רוחנית, מי שיודע לתת כבוד לסמכות רוחנית, מי שמבין שזכות הקדימה והבכורה שמורים לה, מגלה בכך ששיך הוא לרוחניות, ששב ממצחקיו וריסן את פרא האדם אשר בו. **עשרים שלבים, מהקל עד הקשה, מנה ר' יונה גירונדי זצ"ל בדרך התשובה, בתחילת ספרו 'שערי תשובה'.** סולם רב שליבות ודרך ארוכה. אך יש קיצור דרך נפלא; 'כאשר ישמע מוסר החכמים...

ויקבל בלבו שלא יגרע דבר מדבריהם, הנה האיש הזה ברגע קטן, יצא מאפילה לאור גדול... ונהפך לאיש אחר... ואשריו, כי צידק נפשו בשעה קלה' (שערי תשובה' ב י). הנה כי כן, יש סולם ויש מעלית. אם תעפיל בכחות עצמך, הדרך קשה וארוכה. ומי יודע אם תחזיק מעמד, מי יודע אם לא תסטה למשעולים מטעים, מי יודע מתי תגיע. אבל, אם תכפוף עצמך לדעת תורה, הצלחתך מובטחת. בקלות ומיד. ('מעין השבוע')

בני ברק בי"כ 'ביע אומר' עוזיאל 41 יום רביעי יט' חשון 16/11/11
 הקרנת דרשה מכולל בשעה 19:00 כניסה חינם

בני ברק בי"כ 'ביע אומר' עוזיאל 41 יום רביעי יט' חשון 16/11/11
 תחילת ההרצאה ב-21:00 כניסה חינם

קרית אתא מתנ"ס העירוני הפלמ"ח 11 יום שלישי כה' חשון 22/11/11
 פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

במלון "יפה נוף ערד" ***
 נופש חנוכה עם הרב אמנון יצחק שליט"א

מיום ראשון עד יום רביעי 1,500 ש"ח לזוג בלבד! 3 לילות 4 ימים
 כ"ט כסלו-ב' עבת 25-28/12/11
 פנסיון מלא, הרצאות, בריכה, פעילות לילדים
 רישום בטלפון 03-6777779

לרכיבי חיי כפלים לילה ראשון חינם לילה שני 500 ש"ח לזוג אפשרות לילה אחד

מרפאת שיניים רב תחומית
 רבי עקיבא 44 בני ברק נוסד בשנת 1982 המרכז להשתלות שיניים ואסתטיקה

אצלינו, החור הוא רק בשן. לא בכיס.
 בדיקה ויעוץ מקצועי ללא תשלום

השתלות | כתרים | וכל הטיפולים הנדרשים מחירים מוזלים במיוחד! כדאי לטלפן ולשמע.

052-8448443 / 03-5794757

דרושים תורמים

לבית הכנסת 'ביע אומר' הזקוק לתרומה של מערכת הגברה, כ-200 כסאות ו-20 שולחנות, ספריה גדולה, ספרים לספריה של בית מדרש, קרמיקה ל-130 מטר, מזגנים ותאורה.

לתרומות 050-6500666
 בתודה ובברכה

טיול לקברי הצדיקים

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי י"ז כסלו 13/12/11

מירון - קבר רשב"י

טבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס

14:00 ארוחת צהרים -

במלון 'המצודה' בטבריה

15:15 תפילת מנחה

15:30 הרצאת הרב אמנון יצחק שליט"א

יציאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק!

בני ברק-רח' מתתיהו 10

ירושלים-בניני האומה'

הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה ב'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק

בין השעות 09:00-15:30

03-6777779

חדש!!! 2 DVD ב-10 ש"ח

ההרצאה שכולם חיכו לה

10,000 איש

ב'נסאו קולסיאום' ארה"ב

הרב **אמנון יצחק** שליט"א

מדבר על התקופה

על המלחמה ועל ההגנה

ב-10 ש"ח בלבד!

להזמנות ניתן להשיג ב'שופר'

רח' מתתיהו 10 בני ברק

טל: **03-6777779**

מבצעים חמנים על מוצרי 'שופר'

שמע - 2 ש"ח

MP3 - 10 ש"ח

DVD 2 - 10 ש"ח (גרפיקה צבעונית)

DVD 3 - 10 ש"ח (גרפיקה לבנה)

קריאה בתמונית - 10 ש"ח

ספר 'בכור ההיתוך' - 10 ש"ח

ספר 'עולם התשובה' - 30 ש"ח

'ספרית שופר' (800 הרצאות) - 300 ש"ח

ניתן להשיג במושרדי 'שופר'

03-6777779

הרב זכריה יצחק שליט"א

כל הדיסקים של קריאה בתימנית:

תהילים, פרשיות השבוע, שאמי/בלדי ועוד

ב-10 ש"ח בלבד שמע/MP3

ניתן להשיג במשרדי 'שופר'

רח' מתתיהו 10 בני ברק **03-6777779**

60 איש משתתפים בכל בקר בשעורו

של הרב אמנון יצחק שליט"א

בבית כנסת 'יביע אומר'

של הרב יגאל כהן שליט"א

רחוב עוזיאל 41 בני ברק

השעור מתחיל ב-4:30 עד 5:30

ב'חובת הלבבות' 'שער הבטחון'.

ולאחר מכן תפילה בהנף החמה עם הרב שליט"א

שדור ישיר בכל בוקר באתר 'שופר' www.shofar.tv

לצבור הרחב סופ"ש ששי שבת במלון 'המצודה' בטבריה

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

הארוח על בסיס פנסיון מלא.
הרצאות לגברים ונשים.
ופעילות לילדים.

לזכאי ח"י כ"ח ומ"ח כפליים פרטים בטל' 03-6777779

טוילים לקברי צדיקים
עם הרב אמנון יצחק שליט"א
בתאריכים:

יום שלישי 13/12/2011
יום שלישי 13/03/2012
יום שלישי 22/05/2012
יום שלישי 17/07/2012
יום שלישי 21/08/2012

בתאריכים:

שבת פרשת תרומה 24/02/2012 א' ב' אדר התשע"ב
שבת פרשת ויקרא 23/03/2012 כט' אדר-א' ניסן התשע"ב
שבת פרשת בחוקותי 18/05/2012 כו'-כז' אייר התשע"ב
שבת פרשת קרח 22/06/2012 ב'-ג' תמוז התשע"ב
שבת פרשת פנחס 13/07/2012 כג'-כד' תמוז התשע"ב
שבת פרשת ראה 17/08/2012 כט'-ל' אב התשע"ב
שבת פרשת שופטים 24/08/2012 ו'-ז' אלול התשע"ב
שבת פרשת כי תבוא 07/09/2012 כ'-כא' אלול התשע"ב

לפרטים 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק, טל' 03-6777779

בס"ד

שופר-רכב

חברת 'שופר ניוז' פועלת באופן שוטף למען רווחת הציבור

בחודשים האחרונים הושקעו מאמצים רבים במציאת תשובה ביטוחית
הולמת לצורכי הציבור בביטוח הרכב.

חברת שופר ניוז, בליווי מומחים בתחום הביטוח, ריכזה ובדקה הצעות
של מספר חברות ביטוח מהמובילות בשוק ולאחר מו"מ בחרה וקיבלה
תנאים מועדפים ברמת התעריפים עד 10% פחות משאר החברות
באמצעות סוכנות הביטוח "שיר שי סוכנות לביטוח".

שיר שי
סוכנות לביטוח בע"מ

לפרטים התקשרו: 9001*

או: 0505925552

ונציג החברה יחזור אליכם בהקדם!